

Danish Journal of Musicology

46 · 2025–26

© 2025–26 by the authors

Danish Journal of Musicology · Volume 46 · 2025–26

Dansk Årbog for Musikforskning

Editors

Michael Fjeldsøe · mfj@museumodense.dk

Thomas Husted Kirkegaard · thk@cas.au.dk

Mikkel Vad · mkv@hum.ku.dk

Asmus Mehul Mejdal · ammejdal@gmail.com

Editorial Board

Georgina Born, *professor of anthropology and music, University College London*

Catherine Bradley, *associate professor in early music, University of Cambridge*

Daniel Grimley, *head of humanities and professor of music, University of Oxford*

Sanne Krogh Groth, *senior lecturer of musicology, Lund University*

Þorbjörg Daphne Hall, *professor of music, Iceland University of the Arts*

Jessica Holmes, *associate professor of musicology, University of Copenhagen*

Morten Michelsen, *professor of musicology, Århus University*

Bjarke Moe, *senior researcher, The Royal Library, Copenhagen*

Kristine Ringsager, *associate professor of musicology, University of Copenhagen*

Signe Rotter-Broman, *professor of musicology, Universität der Künste Berlin*

Holger Schulze, *professor of musicology, University of Copenhagen*

Mads Walther-Hansen, *associate professor of musicology, Aalborg University*

Production

Hans Mathiasen

Address

c/o Department of Arts and Cultural Studies, Section of Musicology,

University of Copenhagen, Karen Blixens Vej 1, DK-2300 København S

Each volume of *Danish Journal of Musicology* is published continuously in sections:

- 1 · Articles
- 2 · Special sections
- 3 · Colloquys
- 4 · Reviews
- 5 · Reports, editorial
- 6 · Sources
- 7 · Bibliography

ISBN 978-87-88328-37-0 (volume 46); ISSN 2795-0859 (online edition)

Danish Journal of Musicology is a peer-reviewed journal published by the Danish Musicological Society on <https://tidsskrift.dk/music>

Jens Brincker 26.4.1937–26.6.2025

Niels Krabbe

Den 26. juni 2025 afgik Jens Brincker ved døden efter længere tids sygdom, 88 år gammel. Jens virkede hele sit arbejdsliv som lektor ved Musikvidenskabeligt Institut på Københavns Universitet, med en kort afstikker i stillingen som prorektor for hele universitetet i årene 1994-98 efter en stilling som prodekan for det Humanistiske Fakultet. Jens spillede på mange strenge; sammenfattende kan man karakterisere Jens som musikforsker, musikformidler, musikanmelder, administrator og filosof – i alle kategorierne på et meget højt niveau; uden på nogen måde at føre sig frem, udfyldte han disse funktioner på imponerende vis og satte sig en lang række spor, som vil blive stående som milepæle inden for musiklivet i Danmark.

Jens blev ansat som underviser i musikvidenskab ved Københavns Universitet i 1963, allerede mens han endnu studerede, efter at han som cand.mag. i musik og matematik en kort periode havde vaklet mellem at kaste sig over matematik eller blive i musikken. Umiddelbart efter embedseksamen i slutningen af 1960'erne blev han fast ansat ved Musikvidenskabeligt Institut som amanuensis – efter eget udsagn på trods af, at han ikke havde lyst til at skrive en prisopgave i faget, således som fagets daværende ledende professor havde opfordret ham til. Herfra og til sin afgang mere end et halvt århundrede senere havde han en førende rolle som lærer i musikteori og musikhistorie og i en turbulent tid i 1970'erne som institutleder. Sideløbende med sin universitetskarriere var Jens musikanmelder ved en række københavnske aviser, senest med Berlingske Tidende som det længstvarende forløb, der sluttede i 2002. Hertil kom en række hverv af kortere eller længere varighed – ikke mindst virksomheden som formand for Det danske Institut i Damaskus optog ham meget. Alle disse ansættelser og hverv udøvede Jens med det største mål af engagement, saglighed, ordentlighed og ekspertise, som altid kendetegnede Jens Brinckers virke.

I min egen erindring om Jens' 60-årige karriere som musikforsker og musikformidler, står vores fælles projekt (sammen med Carsten Hatting og Finn Gravesen) med udarbejdelsen af firbindsværket *Den europæiske musikkulturs historie*, i det daglige kaldet *Gyldendals Musikhistorie* (GMH), som noget helt særligt. Projektet blev påbegyndt i sommeren 1979 på forlaget Gyldendals foranledning og endeligt afsluttet fire år senere. Fra den tidlige planlægning og hele vejen igennem det løbende samarbejde om værket grundide og udformning indtog Jens som noget helt naturligt rollen som *primus inter pares*. Det var ham, som på opfordring af Gyldendal samlede en forfattergruppe på os fire, og det var ham, der førte en række svære forhandlinger om projektets karakter både med forlaget og med Akademikernes Centralorganisation.

GMH var vores generations bidrag til musikhistorien set igennem vores optik, og ved sin fremkomst og de første år derefter fik udgaven meget stor opmærksomhed i aviser, tidsskrifter og på uddannelsesinstitutionerne i Danmark – såvel positive som negative. To forhold lå os meget på sinde: bogen skulle fremstå på baggrund af en kollektiv arbejdsproces uden forfatterangivelse af de enkelte afsnit, og tilgangen til musikhistorien skulle være et opgør med den stilhistoriske tilgang, som prægede de den gang mest anvendte lærebøger af henholdsvis Povl Hamburger og D.G. Grout, og som i vores egen studietid havde domineret universitetsundervisningen. Samarbejdet mellem Jens og os andre var forberedt gennem et par års undervisning i musikhistorie, hvor vi havde afprøvet en anden tilgang end den gængse stilhistoriske og i vidt omfang havde forsøgt os med en to- eller tre-lærer ordning i forelæsningerne. Tre slagord lå kort fortalt bag projektet: 1) *Musikhistorien handler om mennesker og deres omgang med musik*; 2) *Musikken er på sin vis et sprog (både syntaktisk og som kommunikation)*; og 3) *Verden forandrer sig og lader sig forandre*. Alle tre aksiomer var således udtryk for en mistillid til et organisk stilhistoriebegreb, mest markant illustreret ved billedet af planterne som spirer, blomstrer, visner og dør.

Ud over sit arbejde som musikforsker, som underviser (hans kvaliteter som underviser fremhæves tit af hans tidligere studerende), og som en anset og meget flittig musik-anmelder påtog Jens sig også den arbejdskrævende opgave, det var på opfordring af Dansk Komponistforening at tilrettelægge og producere *Komponistbasen* – et digitalt (og offentligt tilgængeligt) katalog med artikler om danske komponister født efter 1840 og deres værker. Kataloget fremstår som en guldgrube for den, der søger saglige og kyndige oplysninger om de angiveligt 480 danske komponister i form af “ord, lyd og billeder”, som det udtrykkes på Komponistforeningens hjemmeside. Her har Jens Brinckers kolossale viden om dansk kompositionsmusik, både når det gælder komponisternes liv, men ikke mindst når det gælder beskrivelsen og “afkodningen” af deres musik, fået et blivende udtryk. Det gælder særligt de seneste 50 års produktion af musik af danske komponister – et emne, hvor Jens må anses som en af landets største kapaciteter.

Allerede i min studietid på universitet gik der fraspagn om den ældre studerende Jens Brincker, som ovenikøbet som studerende blev ansat til at undervise i musikteori. Da jeg selv efter afsluttet embedseksamen begyndte som nyansat amanuensis, var Jens den allerførste kommende kollega, der inviterede mig til frokost i Store Kongensgade for at sætte mig lidt ind i arbejdet; det var jeg ham yderst taknemmelig for – og også lidt stolt over.

Gennem de følgende 60 års faglige og private samvær med Jens lærte jeg ham at kende som en god ven, som altid lyttede og rådgav, en loyal og forstående kollega, hvis viden og arbejdsindsats, jeg så op til – alt sammen præget af hans personlige beskedenhed og totale mangel på selvpromovering. Han fyldte meget i det danske musikliv og han har som nævnt efterladt sig spor, som vil være synlige meget længe.

Niels Krabbe